

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง "ปัญหาในการสื่อสารของคนหูหนวกในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการค้าขาย" มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ

1. เพื่อศึกษาลักษณะการเปิดรับข่าวสารของคนหูหนวก ที่ทำอาชีพค้าขายอยู่บริเวณถนนสีลมในช่วงกลางคืน
2. เพื่อศึกษาอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างคนหูหนวกที่ทำอาชีพค้าขายและคนหูปกติทั่วไป
3. เพื่อศึกษาวิธีการสื่อสารในการค้าขายของคนหูหนวกกับคนไทยและคนต่างชาติ
4. เพื่อศึกษาปัญหาในการสื่อสารของคนหูหนวกในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการค้าขาย

ลักษณะของการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการใช้แบบสอบถาม และการสังเกตการณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทาวิจัย ประชากรในการศึกษาคือ คนหูหนวกที่ทำอาชีพค้าขายอยู่บริเวณถนนสีลม ตั้งแต่ซอยสีลมที่ 4 ไปจนถึงซอยสีลมที่ 30 จำนวน 46 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้อธิบายข้อมูลทั่วไป ข้อมูลส่วนตัว และข้อมูลด้านการสื่อสาร ส่วนข้อมูลด้านการค้าขายและข้อมูลอื่น ๆ ใช้การสอบถามและสังเกตการณ์จากสถานการณ์จริงในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ลักษณะทางประชากรของกลุ่มประชากรเป็น เพศชาย 27 คน เพศหญิง 19 คน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี และส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพโสด ระดับการศึกษาของประชากรส่วนมาก อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและประถมศึกษาตอนปลายในปริมาณใกล้เคียงกัน ประชากรซึ่งเป็นผู้ค้าจะเป็นเจ้าของกิจการเอง และมีรายได้จากการค้าขายต่อเดือนประมาณ 5,001-10,000 บาท

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัว

ประชากรส่วนใหญ่เริ่มมีอาการผิดปกติทางการได้ยินตั้งแต่วัยเด็กคือ อายุต่ำกว่า 10 ปีลงมา และมีความสามารถในการฟังและการพูดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ประชากรทุกรายได้รับการศึกษาบ้างแล้วในระดับต่างกันไป ทุกรายจึงเคยได้รับการเรียนรู้ภาษามือมาแล้ว และเรียนรู้ที่จะอ่านปากได้บ้างเล็กน้อย โดยมากแล้วประชากรจะไม่มีสมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัวที่เป็นคนหูหนวกด้วยอีก ประชากรทุกรายมิได้มีการประกอบอาชีพอื่นนอกเหนือจากอาชีพค้าขายในบริเวณดังกล่าวอีก

การสนับสนุนที่ได้รับจากครอบครัวในการประกอบอาชีพของประชากร ส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะของการให้เงินมาลงทุนในการซื้อของมาขาย สำหรับอุปสรรคในชีวิตประชากรให้ความสำคัญแก่อุปสรรคความยากจนที่สุด ในขณะที่บางรายไม่รู้สึกรู้ว่าตนเองมีปัญหาใดเลย จุดมุ่งหมายในชีวิตที่ประชากรมุ่งมั่นที่สุดคือ การที่จะได้ค้าขายจนร่ำรวยและมีความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการสื่อสาร

จากวัตถุประสงค์ในการศึกษาที่ต้องการศึกษาลักษณะการเปิดรับข่าวสารของคนหูหนวกที่ทำอาชีพค้าขายสามารถวิเคราะห์ได้ว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของประชากร พิจารณาจากการเปิดรับสื่อมวลชน คือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เทปวีดีโอ และสื่อบุคคล ในพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของประชากรพบว่า ประชากรมีการเปิดรับสื่อมวลชนทั้งหกประเภท ในระดับที่แตกต่างกันไป โดยมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือ เทปวีดีโอ นิตยสาร และภาพยนตร์ ประชากรมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์คือ ส่วนใหญ่เปิดรับชมโทรทัศน์เฉลี่ยประมาณ 3 ชั่วโมงต่อวัน และเปิดรับชมในช่วง 12.00-15.00 น. มากที่สุดรายการโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดคือ ข่าวในประเทศ และรายการการ์ตูนชาวบ้านเทิงและละคร สถานีโทรทัศน์ที่ประชากรเปิดรับชมมากที่สุดคือ ช่อง 7 ช่อง 3 และช่อง 5 ส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการเปิดรับชมสถานีโทรทัศน์ดังกล่าวว่า มีรายการที่น่าสนใจชมมากกว่าช่องอื่น ๆ และสถานที่ที่ประชากรมีพฤติกรรมการเปิดรับชมโทรทัศน์มากที่สุดคือ ที่บ้านของประชากรเอง หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนอีกประเภทหนึ่งที่ประชากรเปิดรับมากที่สุด โดยที่ประชากรทุกรายมีการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ประชากรถึงประมาณร้อยละ 76 อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน หนังสือพิมพ์ที่ได้รับความนิยมที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์ หนังสือ

พิมพ์เฉพาะเรื่องฉบับเดียวที่ประชากรบางรายให้ความสนใจคือ หนังสือพิมพ์สยามกีฬา คอลัมน์ที่ประชากรให้ความสนใจอ่านมากที่สุดนหนังสือพิมพ์คือ คอลัมน์ข่าวอาชญากรรม การ์ตูน และนวนิยาย ชาวบันเทิง และข่าวการเมือง เทปวีดีโอเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมรองลงมา ด้วยสาเหตุว่า วีดีโอเทปสามารถเปิดชมเมื่อใดก็ได้ที่ต้องการและมีเวลาว่าง สามารถเลือกชมเนื้อหาที่สนใจได้โดยตรง และชมได้บ่อยเท่าที่ต้องการ เนื้อหาที่ประชากรส่วนใหญ่นิยมเลือกเปิดชมคือ วีดีโอภาพยนตร์บู๊ที่มีการต่อสู้ ตลกเบาสมอง ชีวิต และวีดีโอภาพยนตร์สารคดี ประชากรทุกรายที่มีพฤติกรรมกาเปิดรับชมวีดีโอเทปจะเลือกชมเฉพาะวีดีโอเทปต่างประเทศเท่านั้น โดยเฉพาะวีดีโอภาพยนตร์จากกลุ่มประเทศตะวันตก (ภาพยนตร์ฝรั่ง) และวีดีโอภาพยนตร์จีนเท่านั้น

นิตยสาร เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ประชากรใช้เพื่อเปิดรับข่าวสารอีกสื่อหนึ่ง ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าจะอ่านต่อเมื่อมีเวลาเท่านั้น เฉลี่ยระมาณอาทิตย์ละ 1 ครั้งเท่านั้น ประเภทของนิตยสารที่ประชากรให้ความสนใจมากที่สุดคือ นิตยสารท่องเที่ยว นิตยสารแฟชั่น และนิตยสารเกี่ยวกับสุขภาพ เนื้อหานิตยสารที่ประชากรสนใจอ่านคือ เนื้อหาที่เกี่ยวกับคดีอาชญากรรมต่าง ๆ การ์ตูน/นวนิยาย บันเทิง และปัญหาสุขภาพต่าง ๆ ภาพยนตร์ เป็นสื่อมวลชนที่ได้รับความนิยมสูงสุดประชากรน้อยที่สุด โดยมีผู้ที่ไม่นิยมไปชมภาพยนตร์ถึง 27 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 46 คน และในจำนวนผู้ที่เปิดรับสื่อภาพยนตร์นั้น ส่วนใหญ่ไปชมภาพยนตร์ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง และเลือกชมเฉพาะภาพยนตร์ต่างประเทศ โดยเฉพาะภาพยนตร์จากกลุ่มประเทศตะวันตก (ภาพยนตร์ฝรั่ง) และภาพยนตร์จีน เหตุจูงใจในการเลือกชมภาพยนตร์ของประชากรที่เปิดรับสื่อภาพยนตร์คือ เห็นภาพยนตร์ตัวอย่างแล้วชอบ ซึ่งเป็นเหตุผลของประชากรส่วนใหญ่

ในส่วนหนังสือบุคคล พบว่า บุคคลที่ประชากรมีการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานบ่อยที่สุด รองลงมาคือ บุคคลในครอบครัว โดยมีหัวข้อในการสื่อสารที่พาดพิงถึงบ่อยที่สุดคือ หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน การทามาหากิน และข่าวสารบ้านเมืองต่างๆ ที่กำลังอยู่ในความสนใจ

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการค้าขาย

ประชากรทั้ง 46 ราย มีอาชีพค้าขายอยู่บริเวณถนนสีลมตั้งแต่ซอยสีลมที่ 4 ไปจนถึงซอยสีลมที่ 30 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายมาแล้วประมาณ 3-6 ปี ประชากร 32 คน จาก

46 คนเคยประกอบอาชีพอื่นมาก่อนที่จะมาประกอบอาชีพค้าขาย อาชีพต่าง ๆ ดังกล่าวคือ ช่างวาดภาพ ช่างปั้น ช่างฝีมือ (ผลิตดอกไม้ประดิษฐ์) รับจ้างทั่วไป (ล้างจานในร้านอาหาร) ตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างไม้ ทาขนมปัง งานบัญชี และช่างเชื่อมเหล็ก เหตุผลในการหันมาประกอบอาชีพค้าขายของประชากรส่วนใหญ่คือ การค้าขายทำให้มีกำไรมากกว่าและสบายกว่าการประกอบอาชีพอื่น หลายรายให้เหตุผลว่า ตัดสินใจมาประกอบอาชีพค้าขายเพราะเพื่อนชวน และเนื่องจากถนนสีลมเป็นบริเวณที่มีนักท่องเที่ยวมากทำให้เป็นแหล่งสำหรับการทำการค้าขายที่ดี อีกทั้งบริเวณดังกล่าวมีคนทูลูกมาตั้งแผงขายของหลายราย จึงมีการชักชวนกันมาขายร่วมกัน

พฤติกรรมของลูกค้าเมื่อทราบว่าประชากรซึ่งเป็นผู้ขายเป็นคนทูลูกจะแตกต่างกันไปในแต่ละราย ประชากรส่วนใหญ่รายงานว่า เมื่อลูกค้าทราบว่าตนเป็นคนทูลูก ก็ยังคงวางท่าที่เรียบร้อยเป็นปกติและดูสินค้าบนแผงไปเรื่อย ๆ จนพบชิ้นที่สนใจ จึงค่อยความพยายามที่จะสื่อสารกับผู้ชม ในขณะที่บางรายแสดงความแปลกใจออกทางสีหน้า วิธีการดึงดูดลูกค้าของประชากรคือ ให้ลักษณะพิเศษของสินค้าเป็นตัวดึงดูดลูกค้าเอง กล่าวคือ ประชากรจะไม่ทำการเรียกหรือทักท้วงอะไร ๆ มากไปกว่าการยิ้มต้อนรับลูกค้า และเมื่อลูกค้าเห็นสินค้าบนแผงและเกิดความสนใจจนแวะเข้ามาชมที่แผง ประชากรจึงจะเข้ามายิ้มใกล้ ๆ และควรถยิบสินค้าให้ลูกค้าพิจารณาหรือหยิบสินค้าอื่นในลักษณะเดียวกันให้ลูกค้าดู

จากวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาวิธีการสื่อสารในการค้าขายของคนทูลูก วิเคราะห์ได้ว่าวิธีการในการสื่อสารเพื่อหาข้อตกลงในราคาของสินค้าที่ประชากรมีการเตรียมตัวสำหรับการสื่อสารมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. บอตัวอย่างสินค้า พร้อมราคาที่แน่นอนระบุไว้แล้ว
2. ใช้เครื่องคิดเลขบอกราคาที่ต้องการขายแล้วยื่นให้ลูกค้าดู
3. ให้เพื่อนผู้ค้า ซึ่งสามารถพูดได้ช่วยบอกราคาที่ต้องการขายให้ลูกค้าได้ทราบ

หากลูกค้าต้องการต่อรองราคา ประชากรยื่นเครื่องคิดเลขที่กดราคาเก่าออกแล้ว และแสดงท่าทางให้ลูกค้ากดราคาที่ต้องการซื้อลงสู่เครื่องคิดเลข ประชากรบางรายใช้กระดาษแผ่นเล็กติดไว้ที่ด้านหลังเครื่องคิดเลขเป็นทั้งภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทยว่า "What price to you want to buy, please press" หรือ "คุณต้องการซื้อที่ราคาเท่าใด กรุณากด

เครื่อง" ซึ่งประชากรจะพลิกด้านหลังให้ลูกค้าอ่าน วิธีดังกล่าวเป็นวิธีที่ผู้ค้าซึ่งเป็นคนหูปกติหลายรายเลือกใช้ในการค้าขายกับชาวต่างชาติเช่นกัน

ประชากรส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ความหูหนวกของตนมีผลในแง่บวกต่อการทำการค้าขาย โดยทำให้ลูกค้าตัดสินใจซื้อของง่ายขึ้นกว่าปกติ และการต่อรองราคาที่ไม่ยึดเยื้อนัก และพบว่าวิธีการสื่อสารในการค้าขายของคนหูหนวกกับคนไทยและคนต่างชาตินั้นไม่แตกต่างกัน เพราะการสื่อสารเพื่อการค้าขายของประชากรนั้น ไม่ได้ใช้ทั้งภาษามือและภาษาพูดอยู่แล้ว หากแต่ใช้ภาษากาย ซึ่งแสดงออกทางสีหน้า ท่าทางและอุปกรณ์ที่ใช้ช่วยสื่อสารต่างๆ เช่น เครื่องคิดเลขใบตัวอย่าง และใบปิดหลังเครื่องคิดเลข ซึ่งเขียนเป็นภาษาที่ชัดเจน ประชากรส่วนใหญ่พอใจที่จะทำการค้าขายกับชาวต่างชาติมากกว่าชาวไทย ด้วยเห็นว่า ชาวต่างชาติตกลงค้าขายได้ง่ายกว่า และมีลูกค้าชาวต่างชาติจำนวนมากกว่าลูกค้าชาวไทยในแต่ละวัน อุปสรรคในการสื่อสารของคนหูหนวกที่ทำการค้าขายที่เด่นชัดที่สุดคือ การใช้ความพยายามที่จะทำการสื่อสารเรื่องสินค้าและราคาด้วยการใช้ภาษากายจนเป็นที่เข้าใจกันระหว่างผู้ค้าและผู้ซื้อได้

ประชากรซึ่งทำการค้าขายสินค้าประเภทของที่ระลึกและเสื้อผ้าสำเร็จรูป จะทำการค้าขายทุกวัน ยกเว้นวันหยุดในกรณีของผู้ขายที่เปิดแผงบริเวณริมถนนสีลม โดยจะเริ่มทำการค้าขายตั้งแต่เวลาประมาณ 18:00น. ไปจนถึง 2:00น. ของอีกวันและ 22:00น. ไปจนถึง 2:00น. สำหรับผู้ที่ขายอยู่บริเวณริมถนนสีลม

การอภิปรายผล

จากการวิจัยทั้งหมด จะเห็นว่าความผิดปกติทางการได้ยินของประชากร ซึ่งยึดอาชีพค้าขายและต้องการทำการพบปะติดต่อกับคนหูปกติจำนวนมากต่อวัน เป็นอุปสรรคในการสื่อสารที่ประชากรได้เรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาจนอุปสรรคในการสื่อสารดังกล่าว มีผลกระทบต่อการประกอบอาชีพค้าขายน้อยมาก ความต่างของเชื้อชาติ ภาษา และความด้อยในความสามารถของประชากรที่จะสื่อสารเพียงคนปกติ ด้วยการฟังและการพูด ได้มีการแทนที่โดยการู้ภาษากายสีหน้า ท่าทาง ซึ่งเป็นภาษากายทั่วไป ที่แม้แต่คนปกติที่ไม่เคยเรียนรู้ภาษามือมาก่อน ก็สามารถเข้าใจความหมายได้ ดังที่ อัลลัน ฟิส กล่าวไว้ว่า การสื่อความหมายโดยใช้ภาษากายในเบื้องต้นมีลักษณะที่เหมือนกันทั่วโลก ในกรณีนี้การตีความภาษากายระหว่างคนหูหนวกซึ่งเป็นคนไทยกับ

ชาวต่างชาติ ซึ่งมีความต่างของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง มิได้เป็นอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างบุคคลทั้ง 2 กลุ่มแต่อย่างใด เนื่องจากนอกจากความเข้าใจในภาษากายเบื้องต้นระหว่างกันแล้ว การตีความหมายของท่าทางต่าง ๆ ยังขึ้นอยู่กับสถานการณ์รอบตัวอีกด้วย ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้ชายซึ่งเป็นคนหูหนวกสังเกตเห็นว่านักท่องเที่ยวยสนิงสินค้าของตน ผู้ชายจึงทำการกดตัวเลขซึ่งเป็นราคาของสินค้าลงสู่เครื่องคิดเลข และยื่นให้นักท่องเที่ยวดู เมื่อนักท่องเที่ยวดูเห็นตัวเลขบนเครื่องคิดเลขก็สามารถเข้าใจทันทีว่าตัวเลขดังกล่าวคือ ราคาสินค้า โดยไม่ต้องมีผู้ใดบอกกล่าว และยังสามารถทำการต่อรองราคาระหว่างกันจนหาข้อตกลงได้โดยไม่ต้องให้ความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอก จึงเห็นได้ว่า บุคคลทั้งสองฝ่ายมีความเข้าใจในสถานการณ์ของการค้าขายอยู่แล้ว จึงทราบว่าการแสดงออกถึงท่าทางต่าง ๆ ของอีกฝ่ายหมายความว่าอย่างไร อีกเหตุการณ์ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจระหว่างกันโดยอาศัยภาษากาย ที่แสดงออกทางสีหน้าคือ เมื่อผู้ชายเสนอราคาขายของสินค้าให้นักท่องเที่ยวดูทางเครื่องคิดเลขแล้ว นักท่องเที่ยวดูสีหน้าตกใจหรือย่นคิ้ว สีหน้าแสดงอาการไม่พอใจ เมื่อผู้ชายเห็นเช่นนั้นจะรีบเสนอราคาใหม่ที่พิจารณาทันที

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของประชากรในการศึกษามีลักษณะใกล้เคียงกันมาก ยกเว้นบางรายที่มีความสนใจพิเศษ เช่น กีฬา หรือ แฟชั่นการแต่งตัว ความสนใจในคอลัมน์ หรือหัวข้อต่าง ๆ ที่ทำการเผยแพร่ทางสื่อมวลชนที่ประชากรเปิดรับมักมีลักษณะที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจในระดับนั้น ๆ ซึ่งตรงกับที่ พรหมะ สตะเวทิน กล่าวไว้ในเรื่องของประสิทธิภาพการสื่อสาร ในส่วนของผู้รับสารว่า ผู้รับสารจะเปิดรับสารที่ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อตนเอง กล่าวคือ ผู้รับสารจะเปิดรับสารที่ตนสามารถทำความเข้าใจด้วยได้ ไม่ทำให้รู้สึกสับสนจนหมดความมั่นใจในตนเอง และความเข้าใจในสารยังช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้รับสารในการที่จะนำเสนอเนื้อหาสารที่เปิดรับมา ออกทำการสื่อสารต่อผู้อื่นต่อไป หัวข้อที่อยู่ในความสนใจของประชากรส่วนใหญ่ไม่ว่าจากสื่อใดคือ ข่าวอาชญากรรม การ์ตูน และข่าวบันเทิง ซึ่งจากการสอบถามประชากรให้ความเห็นว่า สนใจอ่านและติดตามข่าวอาชญากรรม เพราะว่าการทราบลักษณะต่าง ๆ ของแต่ละเหตุการณ์เอาไว้เพื่อป้องกันตัวเองในภายภาคหน้า ส่วนการ์ตูนเป็นเนื้อหาที่สามารถเข้าใจได้โดยไม่ต้องฟังคำพูดและมีความตลก นำรอกอยู่ในตัวแล้ว ข่าวบันเทิงเป็นเนื้อหาที่ติดตามเพราะความนิยมชมชอบในตัวดารา

สื่อที่ได้รับความนิยมที่สุดตามหมู่ประชากรซึ่งเป็นคนหูหนวก คือ สื่อโทรทัศน์ ทั้งนี้สื่อที่ดีคือ สื่อที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารได้ ตามคำกล่าวของ ปรมะ สตะเวทิน โดยจะเน้นความสามารถของสื่อในการนำสารไปสู่ประสาทในการรู้สึก (Sense mechanisms) ของผู้รับสาร จากการเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น และการลิ้มรส โทรทัศน์จึงเป็นสื่อที่ตอบสนองต่อความต้องการในการรับรู้ของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ เพราะโทรทัศน์มีสื่อทางภาพที่ช่วยเสริมความเข้าใจให้แก่ประชากรได้ ถึงแม้ว่าประชากรจะไม่สามารถได้ยินข้อความต่าง ๆ จากโทรทัศน์ แต่ภาพที่เคลื่อนไหวต่าง ๆ ก็สามารถดึงความสนใจได้ดี

ถึงแม้ว่าความบกพร่องทางการได้ยินจะมีผลกระทบไปสู่ความสามารถในการเรียนรู้ที่จะอ่าน แต่เนื่องด้วยความจำกัดทางด้านเวลา เพราะประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มของผู้มีอาชีพค้าขาย ซึ่งทำการค้าขายตั้งแต่ช่วงเวลาประมาณ 18:00น. ไปจนถึง 2:00น. และจะทำการพักผ่อนในช่วงกลางวัน การเปิดรับข่าวสารที่เหมาะสมที่สุดจึงเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ยังเป็นสื่อที่ทำให้ข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ด้วย และด้วยความจำกัดความสามารถที่จะเข้าใจศัพท์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ ประชากรจึงเลือกอ่านเฉพาะหัวข้อที่ตนสนใจเท่านั้น และประชากรจะเลือกอ่านเฉพาะหนังสือพิมพ์ที่มีจำนวนภาพในเล่มมาก โดยไม่นิยมอ่านหนังสือพิมพ์ประเภทที่ทำการวิเคราะห์ข่าวแต่อย่างใด เนื่องจากมีศัพท์ที่ซับซ้อนเกินกว่าความเข้าใจมากมาย

วีดีโอเทปเป็นสื่อที่ประชากรส่วนใหญ่มองรับและใช้งานง่ายของการแสวงหาความบันเทิงมากกว่าเหตุผลอื่น กล่าวคือ ประชากรจะเปิดชมวีดีโอเพื่อชมภาพยนตร์ที่สนใจมากกว่าเปิดชมเนื้อหาที่ให้ความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะอาชีพ และระดับการศึกษาที่เป็นกำหนดความสนใจในเนื้อหาที่เปิดรับ เพราะการค้าขายในแต่ละวันทำให้เครียดอยู่แล้ว และเนื้อหาที่เป็นวิชาการก็เป็นสิ่งที่ยากต่อความเข้าใจ จึงต้องการสื่อที่สามารถให้ความบันเทิงได้ไม่ว่าในเวลาใด และเลือกเนื้อหาความสนใจได้ ซึ่งเนื้อหาที่ประชากรนิยมเลือกชมเป็นเนื้อหาประเภท บู้ ตื่นเต้น และมีการเคลื่อนไหวไปมา มากกว่าเนื้อหาที่ส่วนใหญ่ประกอบไปด้วยบทเจรจาที่ประชากรซึ่งเป็นคนหูหนวกไม่สามารถได้ยินและชอบภาพยนตร์ต่างประเทศมากกว่าอาจเพราะมีคำบรรยายให้อ่าน

ความจำกัดทางด้านเวลาและความสามารถในการอ่าน ทำให้หนังสือเป็นสื่อที่ไม่ได้รับความนิยมในประชากรเท่าที่ควร เนื่องจากความจำเป็นที่จะต้องประกอบอาชีพค้าขายในช่วง

กลางคืน และพักผ่อนในช่วงกลางวัน เวลาที่จะใช้ในการเปิดรับข่าวสารจึงต้องใช้อย่างมีค่าที่สุด กล่าวคือ ควรได้ข่าวสารที่ต้องการทราบและใช้เวลาไม่นานจนเกินไปในการอ่านและทำความเข้าใจ ซึ่งนิตยสารมีคุณสมบัติไม่ตรงกับความต้องการของประชากรนัก ยกเว้นบางรายที่สนใจเปิดรับนิตยสารเฉพาะเรื่อง เช่น กีฬา แพชั่นการแต่งตัว หรือการท่องเที่ยว ประชากรส่วนใหญ่มองเห็นว่านิตยสารเป็นสื่อที่ต้องการเวลาและความพยายามในการอ่านสูง จึงเลือกที่จะอ่านเมื่อมีเวลาว่างจริง ๆ เท่านั้น ในขณะที่บางรายไม่สนใจเปิดรับนิตยสารเลย เพราะเห็นว่าสื่ออื่นน่าสนใจและดีพออยู่แล้ว

ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุด แม้ว่าภาพยนตร์จะมีสื่อภาพที่เคลื่อนไหวได้และน่าสนใจเช่นเดียวกับโทรทัศน์ แต่ภาพยนตร์เป็นสื่อที่ต้องใช้ความพยายามที่จะไปถึงโรงภาพยนตร์ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่มองว่าไม่มีเวลามากพอ และหากเปรียบเทียบแรงของความบันเทิงที่ได้แล้ว การเปิดชมภาพยนตร์ทางโทรทัศน์หรือวีดีโอเทปสามารถให้ความบันเทิงได้มากเพียงพอ อีกทั้งยังสะดวกสบายกว่าด้วย

สื่อบุคคลเป็นสื่อที่สำคัญในการสื่อสารของประชากรอีกสื่อหนึ่ง และด้านลักษณะความผิดปกติทางการได้ยินของประชากร รูปแบบการสื่อสารของประชากร นอกเหนือจากการสื่อสารทางสื่อมวลชนแล้ว จึงต้องเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล ที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถซักถามทำความเข้าใจและมีปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกันได้ทันที ในกรณีการสื่อสารระหว่างบุคคลของประชากรในการศึกษาคั้งนี้ ยังคงมีองค์ประกอบของการสื่อสารเช่นเดียวกับการสื่อสารทั่วไป คือ ผู้ส่งสาร สาร ช่องสาร ผู้รับสาร ผลที่เกิดจากการสื่อสาร และปฏิริยาตอบสนอง (feedback) ต่างกันแต่รูปแบบในการสื่อสาร ซึ่งประชากรทำการสื่อสารด้วยสีหน้า ท่าทาง และภาษามือ การสื่อสารระหว่างบุคคลมักได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบแวดล้อม ซึ่งหมายถึงสิ่งแวดล้อมต่อตัวบุคคลที่มีส่วนร่วมในกระบวนการสื่อสารระหว่างบุคคล ในที่นี้หมายถึงสภาพของการทำการค้าขาย ซึ่งประชากรในฐานะผู้ค้าพึงทำการสื่อสารในเรื่องของการค้าขายกับผู้ซื้อ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล หัวข้อที่มีการสนทนาถึงมากที่สุดคือ เรื่องราวในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นหัวข้อที่เข้าใจได้ง่ายเพราะมีลักษณะคล้ายกัน ส่วนหัวข้อที่สนทนาถึงและให้ความสนใจน้อยที่สุดคือ หัวข้อธรรมะ เนื่องจากธรรมะเป็นหัวข้อที่มีความเป็นนามธรรมสูงและยากต่อการทำความเข้าใจสำหรับผู้ที่มีปัญหาทางการได้ยินที่ขาดโอกาสในการรับรู้และทำความเข้าใจกับเนื้อหา

นอกจากนี้การสื่อสารระหว่างบุคคลยังมีปัญหาสิ่งรบกวนอยู่สองลักษณะคือ สิ่งรบกวนทางกายภาพ และสิ่งรบกวนทางจิตวิทยา ในที่นี้สิ่งรบกวนการสื่อสารระหว่างบุคคลที่เห็นชัดที่สุดคือ สิ่งรบกวนทางกายภาพ อันได้แก่ ความบกพร่องทางการได้ยินของประชากรซึ่งทำให้วิธีการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสารกับประชากร เพราะสามารถรู้ได้ทันทีว่าคู่สนทนาเข้าใจเนื้อหาที่ต้องการสื่อถูกต้องหรือไม่ ซึ่งในสภาพความเป็นจริงที่พบจากการศึกษาแล้ว ความบกพร่องทางการได้ยินของประชากร เป็นส่วนที่รบกวนการสื่อสารในการค้าขายของประชากรน้อยมาก เนื่องจากภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสารคือภาษากายและท่าทางต่าง ๆ ที่กล่าวถึงข้างต้น

จากการศึกษารั้ครั้งนี้พบว่า โดยทั่วไปแล้วประชากรซึ่งเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ประกอบอาชีพค้าขายบริเวณถนนสีลมในช่วงกลางคืนมิได้มีพฤติกรรมในการค้าขายแตกต่างไปจากผู้ค้าที่เป็นคนหูปกติอื่น ๆ จะต่างกันเฉพาะวิธีการในการสื่อสาร ซึ่งประชากรไม่สามารถเจรจาติดต่อด้วยวาจาเยี่ยงผู้ค้าทั่วไปได้ ซึ่งหากจะมองในแง่ของความเป็นจริงแล้วประชากรซึ่งไม่สามารถได้ยินหรือพูดคุยได้ก็ไม่ได้แตกต่างไปจากผู้ค้าที่ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาต่างประเทศได้ เพราะผู้ซื้อส่วนใหญ่ในบริเวณดังกล่าวก็เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารของประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก เนื่องมาจากประชากรทำการค้าขายในช่วงกลางคืนเช่นเดียวกัน และลักษณะความผิดปกติทางการได้ยินทำให้มีรูปแบบของความสนใจคล้ายกันหลายประการ เช่น สื่อและเนื้อหาที่เปิดรับ ความจำเป็นและความต้องการในการดำเนินชีวิตของประชากรก็มิได้แตกต่างไปจากมนุษย์ปูดุชนทั่วไปแต่อย่างใด

ปัญหาที่พบในการวิจัย

1. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยยาวและยากต่อการทำความเข้าใจของประชากรผู้แปลภาษามือจึงต้องใช้เวลาในการอธิบายคำถามต่าง ๆ แก่ประชากรซึ่งใช้เวลาในการทำ
2. ในการสัมภาษณ์ประชากรแต่ละรายใช้เวลาประมาณรายละ 1 ชั่วโมงครึ่ง ทำให้ประชากรเบื่อหน่ายที่จะให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์
3. เมื่อประชากรรายหนึ่งเกิดความเบื่อหน่ายในการให้สัมภาษณ์เนื่องจากใช้เวลานานและมีการบอกต่อกันไปสู่ประชากรรายอื่นที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งยังไม่ได้ให้การสัมภาษณ์เกิดความลังเลที่จะให้ความร่วมมือในการวิจัย

4. ในการนัดหมายเพื่อการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง มักเกิดความคลาดเคลื่อนทางด้านเวลาเสมอ เนื่องจากความไม่แน่นอนในสภาพการค้าขายแต่ละวัน
5. เนื่องจากผู้วิจัยจำเป็นต้องทำการสื่อสารผ่านผู้แปลภาษามือ ทำให้ไม่สะดวกต่อการสื่อสารและไม่สามารถเก็บรายละเอียดในการสัมภาษณ์ได้มากเท่าที่ควร
6. ถนนสีลม ซึ่งเป็นถนนที่ประชากรทำการค้าขายอยู่ โดยเฉพาะซอยพัฒนพงษ์ในช่วงกลางวันเป็นช่วงที่มีความจอแจสูงเนื่องจากมีสถานบริการนักท่องเที่ยวมากมายและมีสภาพของความสับสนสูง ทำให้เกิดความลำบากในการหาสถานที่ที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์
7. ความผิดปกติทางการได้ยิน เป็นความพิการที่ไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า การแยกหาตัวประชากรในหมู่ผู้ชายซึ่งเป็นคนหูปกติจึงเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความพยายามในการสังเกต โดยสังเกตหาผู้ที่กำลังสื่อสารด้วยภาษามือ
8. เมื่อประชากรบางรายทราบล่วงหน้าแล้วว่า การสัมภาษณ์จะใช้เวลานานและจะปฏิเสธที่จะให้การสัมภาษณ์ผู้วิจัยจึงต้องทำการขอร้องเพื่อขอความร่วมมือ

จุดเด่นที่พบในงานวิจัย

จุดเด่นที่พบในงานวิจัยเรื่อง ปัญหาในการสื่อสารของคนหูหนวกในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการค้าขาย คือ ความสามารถของประชากรในการปรับตัวเองและวิธีการสื่อสารจนสามารถทำการสื่อสารในการค้าขายกับคนหูปกติ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจำนวนมาก และสามารถประกอบอาชีพค้าขายเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ การปรับวิธีการในการสื่อสารของประชากรเป็นการนำเอาภาษาท่าทางหรือภาษากายซึ่งเป็นภาษาพื้นฐานของมนุษย์ทุกเชื้อชาติมาปรับใช้ เป็นความพยายามในส่วนของผู้ส่งสารและผู้รับสารที่จะทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน

โดยไม่ต้องใช้การสื่อสารด้วยวาจาประกอบด้วยแต่อย่างใด และถึงแม้ว่าการสื่อสารของคนหูหนวกจะเป็นปัญหาที่ไม่สามารถจัดให้หมดสิ้นไปได้เนื่องจากเป็นความพิการทางกาย แต่ประชากรก็มิได้มีความเดือดร้อน สิ้นหวังกับความบกพร่องทางกายของตนไม่ หากแต่จะเพิ่มความพยายามที่จะปรับตนเอง จนสามารถหาเลี้ยงชีพได้ดี เท่าเทียมกับคนปกติโดยทั่วไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรใช้เวลาในการทำความคุ้นเคยกับกลุ่มประชากรจนประชากรสนิทสนมและ
เต็มใจให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลอย่างเต็มที่
2. ผู้วิจัยควรมีความรู้ในการใช้ภาษามีอในการสื่อสารกับประชากรด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามซึ่งใช้ เป็นแนวทางการรวบรวมข้อมูลไม่ควรยาวจนเกินไป
เนื่องจากประชากรเกิดความเบื่อหน่ายที่จะพยายามสร้างความเข้าใจกับแต่ละคำถาม
4. ควรมีการนัดหมายเวลาในการพบเจอเพื่อทำการสัมภาษณ์ประชากรอย่างเป็นทางการ
เพื่อเลี่ยงการพลาดนัด
5. ควรหลีกเลี่ยงการนัดสัมภาษณ์ในช่วงเวลาในการค้าขายของประชากร
เนื่องจากประชากรจะเกิดการเสียสมาธิ และเต็มใจที่จะสละเวลาให้ข้อมูลน้อยลง
6. ควรเตรียมพร้อมอยู่เสมอสำหรับการยืดหยุ่นทางด้านเวลาในการนัดพบกับประชากร
7. ควรเตรียมตัวอย่างของรูปแบบสื่อ ลักษณะของหัวข้อในสื่อ เพื่อสร้างความ
เข้าใจให้แก่ประชากรอย่างรวดเร็ว เพื่อให้การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างรวดเร็วราบรื่น
8. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพทางด้านนิเทศศาสตร์กับผู้พิการลักษณะต่างๆ เพิ่มขึ้น
เพื่อศึกษาลักษณะการสื่อสารของผู้พิการแต่ละประเภท
9. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างบุคคลของผู้ที่มีความบกพร่อง
ทางการได้ยิน อาทิเช่น หัวข้อในการสนทนา การใช้ภาษากายในการสนทนาระหว่างคนหูหนวก
วิธีการสนทนาที่สามารถมีอิทธิพลต่อคนหูหนวก เป็นต้น
10. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อผู้ที่มีความบกพร่องทาง
การได้ยิน
11. ควรจำกัดจำนวนประชากรในการทาวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดลึกซึ้ง
12. ควรมีการศึกษาการเปิดรับข่าวสาร และอุปสรรคในการสื่อสารของผู้ที่มีความ
บกพร่องทางการได้ยินในอาชีพอื่นๆ อาทิเช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพงานฝีมือ งานช่าง งานทำบัญชี
13. เมื่อต้องการทำการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนไปสู่ประชากร ควรทำการสื่อสารผ่าน
สื่อหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์เป็นหลัก

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จัดให้มีบริเวณค้าขายโดยเฉพาะให้กับผู้ค้าที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หรือผู้ที่มีความพิการทั่วไปโดยมีการถามความเต็มใจในการเปิดเผยตนเองอย่างเด่นชัดของผู้ค้าก่อน
2. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ตลาดผู้ค้าที่มีความพิการให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ โดยให้เป็นการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความพิการได้ประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองได้
3. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ตลาดผู้ค้าที่มีความพิการให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้รับรู้ โดยจัดให้มีแผ่นพับแนะนำสถานที่ที่มีการค้าขาย และแนะนำวิธีการในการสื่อสารเพื่อการซื้อสินค้ากับผู้ค้าที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และจัดพิมพ์หัวข้อแนะนำตลาดและวิธีการสื่อสารในซื้อสินค้าลงในหนังสือแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวภายในเมืองไทย
4. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ที่สามารถสื่อสารกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เข้าไปให้ความรู้เกี่ยวกับทางเลือกใหม่ ๆ ในการค้าขาย และหัวข้อต่างๆที่ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรได้มีการรับรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น สวัสดิการสังคมที่ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหรือผู้พิการทั่วไปมีสิทธิได้รับ
5. จัดให้มีศูนย์กลางในการรับส่งข่าวสารสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
6. จัดให้มีการแนะนำอาชีพสำหรับคนหูหนวกตามโรงเรียนคนหูหนวกทั่วประเทศ